

рѣдъ, повдигна са униятско-то еолунско движение, кое-то бѣше потърсило цѣла-та онази околностъ, както е извѣстно, то бѣ извикано отъ русенскій-тъ попъ Нила, ако и наши-тъ еднокръвни братия Македонци да не го послѣдваха за дълго време; зашто-то узнаха твърдѣ скоро негови-тъ зли намерения. Бато слѣдствие на много причини, както и онѣзи донесени отъ него, въ сѣдалище-то на наша-та Екзархия са появяватъ нови вжлнения: едни теглятъ насамъ, други нататакъ. А това доказваше явно, че въ Екзархия-та нѣма потребна-та срѣдоточна сила, а още повече необходимо-то повиновение отъ страна на Екзархийски-тъ членове; зашто-то всякой иска да си налага мнѣние-то, всякой заповѣдва, всякой дава мждри-тъ си схвѣти на Екзархия-та, ужъ сѣ за добрия вжрвежъ на народо-чѣрковни-тъ ни работи. Разбира са, кога са появятъ толкова много безъ истенно доброжелателство — схвѣтници, можеше ли да са чака друго по-добро слѣдствие, отъ колко-то явни разногласия схвсемъ убийственни за вжрвежъ-тъ на черковни-тъ ни работи? И тука истина-та свидѣтелствува, че заповѣди-тъ издадени отъ Българска-та Екзархия у Цариградъ, кои-то трѣбваше и трѣбва всякога да са цѣнятъ много високо и да са испълняватъ буквално; напротивъ, никадѣ не са извжршватъ: нито отъ народъ-тъ, нито пжкъ отъ сами-тъ нейни митрополити, кои-то наместо да са слиятъ и да поддържатъ всякакъ екзархийски-тъ работи и да даватъ точна смѣтка на Екзархия-та, тѣ са замжлчаваша по цѣли месеци дори и по цѣла година, безъ да знае черковно-то ни управление що са вжрши отъ негови-тъ пратеници — вжнъ отъ столицата. Нѣка ни е позволено да хвжрлимъ единъ кратакъ погледъ вжрху горне-то и да го подтвжрдимъ съ доказателство.

Наши-тъ читатели помнятъ още за мѣ Ссений-тъ Схвѣтъ при Екзархия-та и послѣ за избирание-то на Святий-тъ Синодъ, членове на кого-то бѣха са избрали епархиални-тъ владци. Жално е наистина да споменуваме тука за противни-тъ постжпки на синодални-тъ членове, но може ли пжкъ да са премжлчаватъ таквизи важни минути въ таквизи случки? Нишскій Владика по много причини бѣше избранъ и по телеграфъ-тъ повиканъ да земе место-то си като избранъ синодаленъ членъ въ Екзархия-та, но Н. Пр. са отрѣче схвсемъ, като показа твърдѣ маловажни причини, кои-то не заслужватъ нито да са споменуватъ. Трѣбва ли таквизи народни водители, какви-то за насъ сж Владици-тъ ни и др. да бждатъ водени отъ сръбролюбие-то и до толкова, що-то да гледатъ надъ народно-то дѣло като на нищо? Ние сме увѣрени напжлно, че наши-тъ